

Č.j. 27/2018

První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Janovo evangelium 20,1

Milí přátelé,

Marie se vydala na cestu ještě za tmy. Nečekala, až se vyjasní. Byla obklopena tmou, více snad tou vnitřní než vnější. A hned si neuvědomila, že je součástí Božího příběhu. I to, že rozhodující události Ježíšova života se odehrávají uprostřed noci: V noci narození a v noci Velikonoční.

A nejen události Ježíšova života. Abraham poslechl Hospodina a vyšel v noci ze stanu, aby se zadíval na hvězdy, které mu připomněly Boží příslib požehnání a hojného potomstva.

Potřebujeme zažít tmu, abychom spatřili to podstatné. V noci vidíme mnohem dál než ve dne. Když hledíme na hvězdné nebe, otevírá se nám výhled, který ve dne nemáme. Nejsme oslněni světlem slunce a vidíme nesrovnatelně dál.

Potřebujeme zažít tmu, abychom viděli. Nebojme se ji přijmout, ať v podobě osobní úzkosti, obav, nemoci, nebo znechucení z našeho veřejného života. Právě uprostřed temnoty zakoušíme, jak na tom jsme, na nic si nehrajeme a víme, jak je pro nás světlo vzácné a důležité.

Ježíš neslibuje život bez problémů, bez temnot, vybízí vzít na sebe kříž, zve na cestu, abychom i my poznali, že je kámen odvalen. Kámen, který jsme považovali za tečku všeho. Do temnot se prolamuje svítání, ve stresu přichází nová síla, povzdechy střídá naděje, do naší nejistoty a úzkosti vchází vzkříšený Kristus.

Přejeme vám radostné a pokojné Velikonoce!

Marek Zikmund

senior

Noemi Batlová

seniorátní kurátorka

V Přerově a Olomouci, 28.3.2018